

Trại giam A-20?

Nhân mùa quốc hận, chúng tôi trân trọng kính gửi đến quý vị bài về trại giam A-20

Kính thưa quý vị,

Những ngày hôm nay, 42 năm về trước, quê hương chúng ta đang đứng trên bờ vực nguy khốn. Bây giờ nhìn lại, chúng ta không khỏi ngậm ngùi thân phận quê hương, gia đình và chính chúng ta. Buồn đau thật nhiều, trách bạn và cũng trách chính mình!

Đây là thời gian, chúng ta nhìn về quá khứ, nhìn về quê hương trầm thống. Chúng ta cần bình tĩnh nhận định lại để tìm phương kế giải cứu quê hương.

Đã quá đủ cho những dòng lệ rơi vì tang tóc, nghiệt ngã, đoạn trường vì non sông trong tay nội thù cộng sản Việt Nam.

Quê hương đang cần chúng ta hành động!

Đề tạo thêm ý sức mạnh cho ý chí hành động, đề những ai chưa từng biết sự dã man tàn ác [của] cộng sản, nhất là đề những thế hệ sau hiểu được lý do tại sao chúng ta phải chống cộng? Đừng bao giờ được phép quên rằng, cộng sản miệng thì kêu gọi hòa hợp hòa giải, lúc nào cũng nhân danh “tình dân tộc nghĩa đồng bào”, nhưng thực tâm của cộng sản Việt Nam là phải phân tán tiêu diệt sức sống dân tộc, phá hủy đạo lý, nghiền nát nhân cách. Biến con người thành sản phẩm, thành hàng hóa vô tri, thành người máy chỉ biết tuân phục vì không còn. Con người trong xã hội cộng sản chỉ là loại động vật người đã bị thuần hóa. Tại sao cộng sản lại hủy diệt sức sống và tiềm năng dân tộc? Ai ra lệnh cho cộng sản thi hành bạo lực tàn khốc mà tội phạm ngút ngàn nhuộm xám bầu trời? Xin thưa, cộng sản Việt Nam là công cụ của cộng sản Tàu, đang thi hành chính sách “dùng người Việt giết người Việt” của cộng sản Tàu. Điều này đã quá hiển nhiên, chẳng cần phải chứng minh, toàn dân Việt đã hiểu đã biết và cũng phần uất hờn căm. Đó là tang chúng, làm gia tăng nỗi căm hờn, chúng tôi những nhân chứng và cũng là nạn nhân trong chế độ lao tù cộng sản sau ngày quê hương bị rơi vào bàn tay máu cộng sản Việt Nam.

Là một trong những chiến sĩ VNCH. Chúng tôi chiến đấu đến khi lịch sử bắt buộc phải sang trang bởi quyền lợi siêu cường, bởi những nhân vật lãnh đạo bất xứng đã đào ngũ khi chiến trường còn mịt mù khói súng. Bạn bè chúng tôi có người hiên ngang ngã xuống, có người thấy cần phải sống để một mai quê hương còn cần những tay súng. Mỗi người tự liệu cho mình một hướng đi thích hợp nhất với khả năng, hoàn cảnh và ý chí. Và rồi, chúng tôi gặp nhau tại các trại tù cộng sản.

Trong lãnh thổ Việt Nam thời cộng sản thống trị, đi đâu cũng thấy nhà tù. Trường học, bệnh viện, đình miếu, tất cả phải thành nhà tù. Vẫn chưa đủ, cộng sản biến cả hý viện, khách sạn thành nhà tù. Tù vẫn còn nhiều, cộng sản lập thêm những nhà tù trong rừng sâu, nơi hoang sơ chưa từng có bóng người.

Những chiến binh chúng tôi, một thời trên chiến địa, giáp chiến tử sinh với kẻ thù trên nhiều mặt trận từ trận địa chiến, du kích, truy lùng săn đuổi đến tình báo cài cây chân rết vào những tổ chức quần chúng, của kẻ địch, hay bất cứ từ đâu, miễn là phải tìm cho bằng được kẻ thù cộng sản để mang an bình cho đồng bào, cho xứ sở. Khi sa cơ rơi vào tay giặc, chúng tôi lại tiếp tục cuộc chiến đấu. Cuộc chiến đấu này không phải là giành dân lẫn đất, mà cuộc chiến bảo toàn nhân cách. Dù kẻ thù dùng muôn trùng gian manh quỷ quyết để triệt hạ nhân cách người chiến sĩ Quốc Gia, chúng vẫn không khuất phục được người tù chúng tôi.

Hôm nay, trước đồng bào, đồng đội và lịch sử, chúng tôi ngẩng cao đầu nhìn về quá khứ về những thế hệ tiền nhân và cha anh, chúng tôi hãnh diện đã làm kẻ thù biết thế nào là phẩm chất của người chiến sĩ Quốc Gia với lý tưởng Tổ Quốc – Danh Dự - Trách Nhiệm. Nhìn về thế hệ tương lai, chúng tôi không hổ thẹn để bước chân vào những trang bi tráng và oai hùng của lịch sử.

Cộng sản quá bạo ngược, ai đã từng bị cộng sản đọa đày đều có thể viết lại những trang sử bi thương ấy. Riêng với cá nhân chúng tôi, một trong hàng triệu tù nhân cộng sản. Chúng tôi bị lưu đày thống hận qua nhiều trại giam. Nhưng trại giam mà chúng tôi muốn trình bày trong mùa Quốc Hận này là Trại giam A20.

Mục đích của những bài viết này không nhằm gây thêm máu lệ, không có ý định trả thù phục hận, vì máu người Việt nam chúng ta đã đổ xuống quá nhiều. Tang tóc, thê lương và thù hận sẽ làm yếu đi năng lực giữ nước. Là chúng tôi khẳng quyết rằng cộng sản là tập đoàn không có tính người, không thể hòa giải với chúng. Muốn có một Việt Nam cường thịnh, và nhân bản thì trước tiên phải loại trừ cộng sản ra khỏi dòng sông lịch sử.

Chúng tôi muốn nói với những kẻ đang còn phục vụ trong chế độ cộng sản hãy phải hiểu rằng nhân loại nói chung và người Việt nói riêng đang căm thù họ. Họ chỉ còn một lối thoát duy nhất là sử dụng bất cứ phương tiện nào có được, quay đôn sức lực cùng toàn dân đánh sập chế độ cộng sản. Đừng nghe theo những tên đầu lĩnh cộng sản dụ dỗ rằng “còn đảng, còn ta”. Không phải như thế mà còn đảng là ta mất nước, mà ta mất nước ta trở thành kẻ nô lệ.

Trại giam A20 đã được nhà văn Nguyễn Chí Thiệp viết thành tác phẩm có tên: “Thiên hời ký Trại Kiên Giam”. Trại Giam A20 còn được gọi là trại Kiên Giam, Trại Trưng Giỏi, dựng trong mật khu Kỳ Lộ, có người gọi là thung lũng tử thần Kỳ Lộ.

Chúng tôi có hỏi anh **Vũ Ánh** tức nhà báo Vũ Ánh cũng là người bạn tù chung trại A20.

Trong tù Anh Vũ Ánh là người Anh, chúng tôi gọi Anh là Alpha Vũ Ánh. Anh là người dám đem sinh mạng để đánh đổi cho mục tiêu cao đẹp là phải đánh đổ cho bằng được những lão lừa, phỉnh gạt, đó là việc Anh xuất bản tập san “Hợp Đoàn” trong nhà tù. Anh Vũ Ánh cho biết mã số A20 như sau:

Tổng Phước Hiến thân,

Các loại trại có mã số A như A-20 (Xuân Phước), A-30 (Pleibong) và A-10 (Khe Sanh) được thành lập để kiên giam một số tù cải tạo mà họ coi là nguy hiểm. Phương thức lọc lựa những “khuôn mắt” tù này nằm trong Phương Án 4, một trong những phương án đầy ải tù nhân chính trị cũng như các cựu sĩ quan quân đội, viên chức và sĩ quan cảnh sát và đảng viên của các chính đảng ở Miền Nam Việt Nam nhất là Việt Nam Quốc Dân Đảng mà cho rằng “không cải tạo được”. Thật ra, chính sách cải tạo của cộng sản hoàn toàn thất bại không cải tạo được ai hết. Có những tù cải tạo mới từ biệt giam, chuồng cọp ra hay nổi tiếng là những người chống đối chính sách của trại giam cũng được thả là một chứng liệu hùng hồn cho thấy điều ấy. Vì thế “không cải tạo được” chỉ có nghĩa là thuộc thành phần nguy hiểm, cần phải chỉ định cư trú vào những vùng rừng núi, trong những trại gọi là “kiên giam”, nghĩa là những trại trong đó các tù “không cải tạo được” sẽ không bao giờ được xét tha, nếu không có những biến chuyển chính trị áp lực từ bên ngoài.

Đây không phải là kiểu trại như Lý Bá Sơ hay Đầm Đùn thời Việt Minh mà mang hơi hướng của kiểu trại trừng giới do Stalin lập ra ở Siberia. Anh em chúng ta gọi A-20 là “trại trừng giới” cũng là xuất phát từ ý đồ của kiểu trại này: kỷ luật thật khắt khe, lao động khổ sai nhưng thiếu ăn triền miên, đau ốm không được cấp thuốc men và những kiểu hành hạ về tinh thần như tạo ra những sự kiện để thúc đẩy tù cải tạo đấu tố nhau, bình bầu mức ăn lấy của người này cho người kia, tạo ra bối cảnh chia rẽ nghi kỵ lẫn nhau. Trừng giới chỉ có nghĩa là trừng phạt nghiêm khắc (punish strictly) mà thôi.

Nếu không do có những cuộc thương lượng về chương trình HO của ông Funseth, tôi nghĩ cho đến bây giờ chúng ta vẫn còn ở đó hoặc bị chuyển đến một trại A- nào đó rồi. Theo tin của cụ Nguyễn Tú (cụ có một số anh em tù chính trị có án trở về từng viết thư cho cụ, năm 1993, khu phân trại E của A-20 là trụ sở của một nhà máy thủy điện nhỏ với một hồ chứa nước rộng mấy chục mẫu. Tuy nhiên, cộng sản vẫn còn duy trì một phần nhà tù này trong phân trại B để nhốt chính trị có án và tù hình sự, chứ còn phân trại E thì không còn dấu tích gì.

Vài hàng để bổ túc cho Hiến rõ theo các tin mà tôi nhận được.

Thân ái,

A-20 Vũ Ánh

Nguồn: Internet E-mail by ddcb chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, April 23, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*